

det Politiets Opgave at opspore de Personer, som udøve dette Erhverv, og naar en saadan Kvinde er opdaget, ja saa faar hun, efter at have modtaget en Advarsel, et Tilhold, og derefter er det Politiets Pligt at kontrolere, at Tilholdet følges. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at man ved disse Bestemmelser i § 1 baade indfører Straf for Erhverv ved Utugt og opretholder den Politikontrol med hele dette Forhold, som det dog ganske sikkert har været Meningen hos alle dem, der ønske en Forandring af de bestaaende Forhold, at faa fjernet. — Jeg vil derfor meget henstille til det høje Ting, om det ikke var muligt, at jeg hos det kunde finde Tilslutning for det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, og som gaar ud paa at fjerne de Straffebestemmelser, som findes i § 1. Det forekommer mig, at man meget vel kan gøre det, thi for de Forhold, som den ærede Ordfører omtalte, man burde have Midler til at kunne faa Ram paa, nemlig saadanne Forhold, som vække offentlig Forargelse eller saare den almindelige Blufærdighedsfølelse, for disse Uordener have vi jo Straffebestemmelserne i § 2, og det forekommer mig, at disse Straffebestemmelser maa være tilstrækkelige. Det Forhold, som der tages Sigte paa i § 1, kan Staten alligevel ikke afværge. Staten er jo ikke i Stand til ved Hjælp af Straffebestemmelser at forhindre, at der drives Erhverv ved Utugt. Den kan maaske ramme enkelte, der gøre det, men den kommer ogsaa kun til at ramme enkelte, det store Flertal vil den ikke kunne ramme. Det bliver derfor et stort Spørgsmaal, om Staten i det hele taget har nogen Opgave paa dette Omraade, hvorimod den selvfølgelig har den Opgave at sørge for den almindelige Ordens Opretholdelse indenfor Samfundet, men i saa Henseende mener jeg, at § 2 indeholder fuldt tilstrækkelige Garantier. — Med disse Ord vil jeg paa det varmeste anbefale det høje Ting at stemme for det af mig stillede Underændringsforslag.

Medens jeg har Ordet, kunde jeg ønske at gøre en enkelt Bemærkning til andre af de af det ærede Udvalg stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 2 vil jeg medgive min bedste Anbefaling,

idet jeg mener, at denne Ændring paa en særdeles heldig Maade giver en klarere Affattelse af de vedkommende Bestemmelser. — Under Nr. 3 har Udvalget stillet et Ændringsforslag om en Tilføjelse til § 3, gaaende ud paa at forbyde Reklamer og Agentering med visse Genstande, som kunne være tjenlige til at forebygge Følger af Samleje. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse kan siges at være paa sin Plads i det foreliggende Lovforslag. Dette har jo nemlig, foruden den Opgave at forebygge offentlig Usædelighed, tillige den Opgave at modvirke Udbredelsen af venerisk Smitte. Men for saa vidt de Oplysninger, jeg har kunnet indhente i denne Sag, ere rigtige, have adskillige af de Genstande, som der her sigtes til, tillige den Egenskab at kunne forhindre Smitte. For saa vidt det er rigtigt, synes jeg, man maa være noget betænkelig ved at hindre Adgangen for Befolkningen til at erhverve sig saadanne Genstande. Det forekommer mig, at man ved en saadan Bestemmelse ligesom kommer til at modarbejde et af Lovforslagets Formaal. Jeg nærer derfor en Del Betænkelighed ved denne Ændring og vil ikke være i Stand til at give den min Stemme.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan tiltræde de af Udvalget stillede Ændringsforslag og skal kun gøre nogle Bemærkninger til et Par af dem. Den forandrede Affattelse af § 1, der er foreslaaet, kan jeg fuldt ud tiltræde. I Modsætning til den ærede sidste Taler, som mente, at Bestemmelserne i § 1 vare det svage Punkt i Lovforslaget, vil jeg sige, at efter min Opfattelse vilde Lovforslaget, hvis det ikke indeholdt disse Bestemmelser i § 1, være et meget svagt Værn for Samfundet. Naar man gaar til den store og gennemgribende Forandring, som her foreslaas, er det af mange forskellige Grunde nødvendigt at beskytte Samfundet imod, at de, som drive Erhverv ved Utugt, gøre dette efter en alt for udstrakt Maalestok og navnlig paa en saadan Maade, at de saa at sige holde aaben Bod. Noget saadant vilde i overmaade mange Tilfælde ikke kunne forhindres med den Affattelse, som Lovforslagets § 2 har. Det ærede Medlem, som har